

De Nieuwsbrief

DE OFFICIËLE NIEUWSBRIEF VAN DE
OUD-LEERLINGENBOND VAN PIVA



In deze editie:

- Een Antwerpse razende reporter
- Foto's uit de oude doos
- Hoe zou het zijn met?
- Receptje van de bakkers
- Suggesties waar de naam miserable vandaan komt?
- Toe, dicht, gesloten, weg
- Eén gezicht, één verhaal
- Reünie

Een Antwerpse razende reporter

Het KMSKA rijgt de tentoonstellingen in sneltempo aan. We zijn nog maar net goed gekomen van de droomwereld van Hans Op de Beeck (trouwens ooit leerkracht in 't Rivierenhof) of Marthe Donas en Archipenko doen ons de ogen opensperren (4/10/25-11/1/26). René Magritte staat al tegen de deur te bonken (14/11/25-22/2/26). Maar er is ook aandacht voor het kleinere werk.

Nu groots in zijn kleinheid; we hebben het over Eugeen van Mieghem.

Exact 150 jaar geleden (op 1 oktober 1875) werd Eugeen Van Mieghem in Antwerpen geboren. Vorig jaar schonk de EVM-Stichting 226 werken van Van Mieghem aan het KMSKA en sinds enkele weken ligt de beklijvende biografie 'Eugeen Van Mieghem. Kunstenaar van het dagelijkse leven' door Eric Rinckhout te blinken op mijn boekenplank.

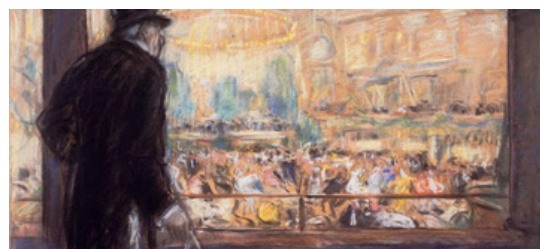
Mooie huldebetuigingen. Maar ook zonder deze aanleidingen verdient deze artistieke reporter alle aandacht. Het is trouwens de eerste keer dat Van Mieghem een solotentoonstelling krijgt in, laat ons eerlijk zijn, het belangrijkste museum van 't stad. Eugeen Van Mieghem werkte en woonde zijn niet zo lange leven (+1930) in de havenstad en we associëren hem dan ook vaak en alleen met het Antwerpse havenleven en het harde labeur ervan. Maar de schilder borstelde evenzeer op een even rake, dynamische en nerveuze wijze het leven van de bourgeoisie.

Zijn oeuvre is omvangrijk en dat heeft alles te maken met zijn snelle manier van werken. Hij keek snel en werkte snel, altijd had hij een schetsboekje bij de hand, soms onooglijk klein. In feite was hij een schilderende straatfotograaf.

Wat hij vastlegde was soms fraai, vaak sociaal voelend en veelal onverbloemd.

Kom het met je eigen ogen bekijken in het KMSKA (2/10/25 tot 11/1/26) en wil u zich nog meer verdiepen; de biografie van Rinckhout leest als een trein.

Helga Van Beeck
Bestuurslid POL



Foto's uit de oude doos, over grote taarten gesproken!

In augustus 2017 speciaal voor hun twintigste verjaardag liet de organisatie van Laundry Day de allergrootste taart ter wereld bakken. Een team van PIVA bakkers werkte de taart af met een speciale topping waarin de nieuwe huisstijl van het festival verwerkt is. De afmetingen van deze birthday cake (17,029m x 15,019m x 64,9cm) doen dan ook alle voorgaande records sneuvelen en krijgt zo een vermelding in het Guinness Book of World Records.



Begin jaren 90 werd er ook al eens een geweldig stukje vakmanschap getoond met deze immense taart, goed voor het Guinness Book of Records en ten voordele van kom op tegen kanker. De taart was 103 meter groot en woog meer dan 2 ton, een huzarenstukje!



Hoe zou het zijn met? Interview met een oud-leerling!

Natuurlijk zijn wij altijd benieuwd naar hoe het nu gaat met onze oud-leerlingen. Soms lees je iets over hen in de krant bij het openen van een nieuwe zaak bijvoorbeeld, soms zie je hen op de goed gesmaakte reünies en soms loop je er eentje tegen het lijf, zo ook met Sidney Possemiers. We laten haar aan het woord!

Mijn naam is: Sidney Possemiers en ik ben 28 jaar.

Ik ben in Piva in 2016 afgestudeerd in de afdeling toerisme. Na mijn middelbare studies heb ik anderhalf jaar communicatiemanagement gestudeerd aan de AP Hogeschool. Daarna ben ik voor een halfjaar overgestapt naar Immobiliën & Verzekeringen aan de Thomas More Hogeschool. Helaas heb ik geen van beide studies afgerond. Andere prioriteiten zorgden er destijds voor dat ik stopte met studeren en mijn allereerste vaste job aanging bij Coolblue als klantenservicemedewerker.

Maar de studeermicrobe bleef kriebelen. Ik ben in september 2024 opnieuw beginnen studeren. Ik studeer voor leerkracht secundair onderwijs Frans-Nederlands.

Wat ik heel fijn vond aan de opleiding toerisme in PIVA waren de talen en de toeristisch gerelateerde vakken. Cultuurgeschiedenis naast algemene en toeristische aardrijkskunde, de 'normale' algemene vakken enz.

Reizen sprak ons uiteraard allemaal aan dus het is dan fijn om hier tijdens de les dieper op in te gaan. We kregen de kans om tijdens de middag Spaans te volgen. De lieve mevrouw Clement offerde haar middagpauze op om haar passie voor de taal door te geven aan zij die dat wilden. Zelf heb ik deze kans niet echt gegrepen maar ik bewonderde de opportuniteit wel. Ik zie mezelf later een leerkracht worden zoals mevrouw Clement; lessen met hier en daar wat humor doch met een duidelijk afgebakende grens.

Ik herinner me al de fantastische reizen nog alsof het gisteren was: de citytrips naar Madrid en Londen in hetzelfde schooljaar, de tiendaagse rondreis door Polen...

Bovendien heb ik de kans gekregen een maand op stage te gaan in IJsland. Hier hebben we het noorderlicht gezien en andere uitstappen gemaakt die mij voor altijd zullen bijblijven.

Ondanks het feit dat dit een fantastische ervaring was, was het voor mij heel moeilijk om van huis weg te zijn. Toen we terug naar huis zouden keren, vonden de aanslagen in Brussel plaats. Dit was uiteraard een enorme shock aangezien we een paar dagen later op Brussel, ofwel BRU zoals we tijdens de opleiding leerden, zouden terugvliegen.



De reizen waren altijd zo fijn dankzij mijn fantastische klasgenoten. Een jaartje blijven zitten veranderde hier niets aan. Hoewel ik er geen vaste vriendschappen aan heb overgehouden, ben ik heel dankbaar voor iedereen die ik op PIVA heb mogen ontmoeten. Verder was PIVA een heel fijne school. De opties om 's middags te eten, je kon ook terecht in de winkels van de bakkerij, de slagerij... Dit was een luxe die je op niet veel andere scholen zal vinden.

Nu ikzelf voor leerkracht secundair onderwijs ga, zou ik het fantastisch vinden mocht ik voor mijn stageplaatsen in Piva terecht kunnen. Een uiteindelijk vaste plek op PIVA in de toekomst zou de kers op de taart zijn.

Met vriendelijke groet
Sidney Possemiers



Receptje van onze bakkers!

Miserable

Recept miserablebiscuit (1 plaat 40/60).

500 g eiwit
100 g suiker
1 kg broyage 50/50
100 g bloem

Werkwijze

- Eiwit stevig opkloppen met de suiker (langzaam toevoegen) De broyage mengen met de bloem en zeven. Onder het opgeklopte eiwit mengen en uitstrijken op een plaat met bakpapier.
- Afbakken op 180 graden, 20 minuten.

Recept crème miserable

500 g water
500 g suiker
1 vanillestok
20 dooiers

1200 g boter

Werkwijze

- Van de eerste 4 grondstoffen een anglaise koken.
- Passeren door een puntzift en laten afkoelen. De boter crèmen en de afgekoelde anglaise ondermengen. (ev. lichtjes opwarmen)

Opbouw

- De plak miserable biscuit in 2 snijden en opvullen met boterroom, dit door middel van een spuitzak.
- Vries voor minstens 2 uur in.
- Bestrijk de onderzijde met witte chocolade.
- Draai de blok om en bestrijk met een laagje boterroom.
- Versnijdt in gebakjes.
- Afsuikeren met raftisnow.

Suggereren waar de naam “miserable” vandaan komt?

Niets zo leuk toch dan te gissen waar de naam “miserable” vandaan komt?

Het gebak is niet zo armzalig als de naam laat vermoeden. Dit pateeke behoort tot de top tien in de wereld van de patisserie. Waar het vandaan komt is moeilijk te achterhalen. Rond 1920 werkt Pierre Gaelens in Brussel bij één van de meest prestigieuze banketbakkerijen van het land: ‘Maison Jean Bol’, uitgebaat door twee Zwitserse broers. Daar leert hij Misérable maken. Het recept neemt hij mee naar Knokke en opent in 1932 een bakkerij-patisserie op de kunstlaan. Met succes, de Misérable is niet meer weg te denken aan onze kust.

In het Limburgse Oud-Rekem beweren ze dan weer dat zij de beste Misérable maakten. Aan de oorsprong ligt een goed bewaard geheim recept dat bakker Jan Jansen in 1929 uit Brussel meebracht en in zijn dorp introduceerde. Het is de specialiteit van Oud-Rekem geworden. Nog een andere bron geeft aan dat de patisserie ‘Du Finistère’ uit Brussel dit amandelgebak het eerst in de etalage zette.

Nu we lezen hier langs diverse invalshoeken waar het nu ontstaan is, wie het uiteindelijk heeft uitgevonden maar vinden weinig terug over de naam.

De naam “miserable” zou komen omdat de boterroom van dit rijke gebakje met water gemaakt wordt in plaats van melk, vandaar dat het iets minder zou zijn, wat miserabel!

Kristof De Vocht



Toe, dicht, gesloten, weg

Hadden jullie, als cultuurliefhebber, onlangs ook zo'n onbestemd, onbehaaglijk gevoel in de maagstreek? Een eerste graai naar een pilletje Pantomed kwam er nadat aangekondigd werd dat de nieuwbouw van het M HKA op het Antwerpse Zuid er niet zou komen. Nochtans was die nieuwbakken vestiging op de plaats van het afbrokkelende Beroepshof al meermaals met veel bombarie aangekondigd.

Een hele doos Pantomed ging eraan toen enkele dagen later werd meegedeeld dat een deel van de collectie en de werking van het M KHA het Antwerpse Zuid zal verlaten en verhuizen naar Gent. Niet dat ik de Arteveldestad een kwaad hart toedraag, integendeel, de stad ligt me om zeer persoonlijke redenen na aan het hart. Maar musea en hun collecties doen dat ook. En dat er bespaard moet worden, weet mijn kat ook (hebben die opeenvolgende zeer prestigieuze museumbouwplannen geen geld gekost misschien?), maar dat je voorzichtig moet omspringen met erfgoed weet diezelfde kat nog beter. Visie, er is veel visie nodig. En je moet je geschiedenis kennen.

Heel wat mensen hebben een aversie tegen hedendaagse kunst, het is een moeilijke materie. Maar wat vandaag hot is, was in het verleden ook hedendaags en vaak niet voor de hand liggend. Het voorbeeld 'Van Gogh' die heeft liggen leuren met zijn explosies van kleur en licht is in deze een afgezaagd voorbeeld! Maar toch...

Een collectie verhuizen alsof het een oude sofa is, doe je niet zomaar. Het werk van Panamarenko bijvoorbeeld ademt zonder tegenspraak het Antwerpen van de jaren 1960 en haar legendarische happenings. Dit is geen conservatieve reflex, dit is een nuchtere vaststelling! Sommige werken zijn niet los te koppelen van hun locatie en bovendien is er nog de clausule dat heel wat werken van het vooralsnog bestaande museum onvervreemdbaar verbonden zijn aan het M HKA.

Zonder in de versleten 'En-de-rest-is-parkingboutade' te vervallen; Antwerpen verdient een museum voor hedendaagse kunst. Meer nog; een cultuurstad als Antwerpen heeft die drie poten 'oud, modern, hedendaags' nodig om als een volwaardige kunststad op de kaart te staan. Antwerpen had als eerste een museum voor hedendaagse kunst, waar dan weer een heel verhaal aan vooraf ging. De stukken van het M HKA zijn verankerd in het verhaal van de stad. En natuurlijk worden er nu dure stadhuiswoorden bovengehaald als 'het M HKA zal in zijn nieuwe rol als kunstenhal het grootste centrum voor kunsten in Vlaanderen worden'. On verra. Feit is dat het M KHA zijn museumfunctie verliest en dat voelt als een afstraffing.

Dat de geplande nieuwbouw er na weinig overleg niet komt, doet de wenkbrauwen fronsen en boezemt weinig vertrouwen in.

Een sluiting is nefast voor de stad en de wijde omgeving. De museumdriehoek op het Zuid (FOMU, KMSKA, M HKA) was een zegen voor de buurt en voor het galeriecircuit. En ja, het M HKA was de minst toegankelijke plek van de drie. En wellicht kon de transparantie (een woord dat ze in regeringskringen ook maar best niet teveel in de mond nemen dezer dagen) naar het grote publiek beter, maar sluiting???

Over sluiting gesproken; “we staan er niet goed op” in Antwerpen. Heel wat cultuurtempels houden de volgende jaren de deuren dicht. Gesloten dat wel, maar om er later beter, mooier en groter uit te komen.

Niet voor het M HKA dus!

Het Vleeshuis is dicht voor restauratie en renovatie en zal wellicht in 2030, met een sterkere muziekfocus, de poorten opnieuw opengooien.

wordt vooropgesteld voor het intussen al jaren gesloten Rubenshuis. Daar had men zo graag het jaar 2027 (450 jaar na Rubens' geboorte) in gouden letters neergeschreven, maar dat haalt men niet. Intussen kan je in de mooi historisch heringerichte tuin en de interactieve Rubens Experience met wat verbeelding de Rubensiaanse sfeer opsnuiven. Voor het echte werk is het nog even tandenbijten.

En dan is er nog Museum Mayer Van den Bergh. In 2029 zullen we deze ongeëvenaarde collectie kunnen aanschouwen in een volledig vernieuwde setting. Ook de familiewoonst, palend aan het oorspronkelijke museum Van den Bergh, wordt betrokken in de nieuwe museumopstelling. Gelukkig is er de expo ‘Publiekslievelingen’ (20/6/2025-12/7/2027) in het vlakbij gelegen Maagdenhuis, waarbij 43 museumliefhebbers hun lievelingsstuk tonen. Je kan door hun ogen kijken, o.a. naar topwerken zoals naar Bruegels Dulle Griet. Fritz Mayer van den Bergh overleed toen hij 43 was. Zijn moeder Henriëtte liet dit getal symbolisch verderleven. Ze richtte het museum op als eerbetoon aan haar zoon en bouwde 43 woningen voor minderbedeelde families. En daarom ook mochten 43 cultuurliefhebbers hun bijdrage leveren. Mooi!

Prachtige initiatieven allemaal die ik een voor een toejuich. Maar Antwerpen is een stad van en voor de toekomst. Onze kunstproductie stopt niet en de onbekenden van nu zijn de groten van morgen.

Antwerpen verdient een museum voor hedendaagse kunst, het is een ‘voorwaarde zonder welke niet’.

Antwerpen is Bokrijk niet, niet dat ik het Limburgse oord een kwaad hart toedraag, integendeel, het prachtige, historisch getinte domein gelegen in het bronsgroen eikenhout ligt me om persoonlijke redenen zeer nauw aan het hart.

Maar Antwerpen is Bokrijk niet, we spelen onze geschiedenis niet na, wij zijn onze geschiedenis.

Helga Van Beeck

Oud-leerkracht geschiedenis, communicatie en cultuurgeschiedenis PIVA



Beeld oktober, 2025

PIVA
OUD
LEERLINGEN

Één gezicht, één verhaal

Provinciaal Onderwijs Antwerpen (POA) onthulde vandaag de nieuwe logo's voor PIVA en de vier andere secundaire scholen en het Centrum voor Aanloophase en Duaal leren. De vernieuwing markeert een nieuwe stap richting meer eenheid, samenwerking en herkenbaarheid.

Met dit gezamenlijke gezicht tonen we dat we één familie zijn,” verklaarde gedeputeerde Luk Lemmens. “Elke school behoudt haar eigen sterktes en unieke karakter, maar samen staan we sterker. We willen naar buiten treden als een herkenbare speler die staat voor kwaliteit, innovatie en toekomstgericht onderwijs, met een duidelijke focus op technisch en beroepsonderwijs. Want daar liggen de kansen voor onze jongeren én voor de arbeidsmarkt van morgen.”

De nieuwe logo's werden ontwikkeld door creatief bureau LDV United. CEO Harry Demey: “We hebben gezocht naar een beeldtaal die de diversiteit van de scholen respecteert, maar tegelijk de kracht van hun verbondenheid uitstraalt. Het resultaat is een frisse en moderne identiteit die de leerkrachten, leerlingen en ouders onmiddellijk herkennen.”

Starten doe je niet alleen

Provinciaal Onderwijs Antwerpen onderscheidt zich van andere onderwijsnetten door onder meer de sterke focus op de professionele ontwikkeling van startende leerkrachten. Via een eigen pedagogische cel van vijf experts krijgen nieuwe leraren de nodige ondersteuning tijdens hun eerste twee jaar in dienst.

Met opleidingen, coaching op de werkvloer en persoonlijke gesprekken groeien starters stap voor stap uit tot zelfverzekerde leerkrachten die stevig in hun schoenen staan. Provinciaal Onderwijs Antwerpen zorgt ervoor dat jonge leraren zich niet alleen gedragen voelen, maar ook duurzaam kunnen doorgroeien in hun vak en rol.

PIVA



*“Eén gezicht,
één verhaal”*



Daarnaast legt Provinciaal Onderwijs Antwerpen een duidelijke inhoudelijke focus op technische en beroepsopleidingen, met een sterke link naar de arbeidsmarkt. Van STEM-labo's tot horeca, van automechanica tot mode: leerlingen leren er met hoofd én handen. Zo helpt Provinciaal Onderwijs Antwerpen jongeren én volwassenen doelgericht hun talenten te ontwikkelen.

Eén groep, vele verhalen

Provinciaal Onderwijs Antwerpen groepeerd vijf secundaire scholen (AVANT, PITO, PIVA, PTS Mechelen en PTS Boom), de Centra Aanloophase en Duaal leren, volwassenenonderwijs CVO Vitant en de internationale opleiding muziekinstrumentenbouw ILSA. Samen vormen zij een krachtige familie die dag in dag uit jongeren en volwassenen begeleidt naar groei en toekomst.

Provinciale familie, visueel verbonden

Met de nieuwe huisstijl zetten de scholen ook sterker in op hun verbondenheid met de Provincie Antwerpen. Elk logo verschijnt voortaan als een duologo: het schoollogo staat telkens naast het provincielogo, verbonden als één geheel. Daarmee wordt niet alleen de visuele link versterkt, maar ook de herkenbaarheid en legitimiteit vergroot. Deze keuze past in een bredere beweging waarbij alle submerken van de provincie – van scholen tot provinciale domeinen – voortaan duidelijker hun band met de provincie uitdragen.

Persbericht Provincie Antwerpen - 27 augustus 2025



REÜNIE

PIVA
OUD
LEERLINGEN

**KLAS VAN
2009
2015**

MAANDAG 24 NOVEMBER 2025

VAN 19 TOT 22 UUR

LOCATIE: BANKETZAAL PIVA

PRIJS: 15 EURO

INSCHRIJVEN: [OUDLEERLINGENPIVA.BE/ACTIVITEITEN](https://oudleerlingenpiva.be/activiteiten)